

עין משפט
נר מצוה

ל א ב מיי פ"א מהל' ביאת
מקדש הלכה ה ופ"ד
מהלכות תפלה הל' יז סמג
לאוין ז טו"ע א"ח סימן נט
סעיף ב:

מקדש הלכה א סמג שס:
לב ד מיי' שס הל' [ט] יד:
לג ה מיי' שס הלכה א:
לד ו מיי' שס הלכה [ט] יד:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

רבינו חננאל

דאמאל איז גורו בפרעט
 שגדור ביין, אומר מכ
 שתיי יין דמחלי עבודה
 ריבו רבן, פרע ראש דלא
 ממחלי עבודה אל גורו ברו
 רבן, מתיבי אלו שבמתי
 שתיי יין ופרועי אש כו.
 ואסיקא דאקוש פרועי ראש
 שתיי יין במתי, מביה מה
 שתיי יין מחלי עבודה א
 פרועי ראש מחלי עבודה.
 ופרועי אש, ואמרני הכה
 [עד] דלא אטר, ויזקאל וזכי
 ופרע אל ישלחו, וכתיב
 במתיה ויין אל ישו, כל כהן
 דמביהם אל אלו, דפרועי
 מביהם דאקוש דפרועי

ראש לשתיי יין מנא הוינא
יחזקאל ואסמכא אקראי, וכי
במגילת תענית די לא למיספסו
תמניא ביה אתוקם תמידא די
לאסור [יום] כ"ט באדר [שהיה]
ראש חדש דאורייתא איסוריו
חגא דשב

מבלי דרבנן
דשמו

מבשר דרבנן אסרי. פי' מכלל דרבנן אסרי לשמות יין משום דשמא יבנה ציהמ"ק ובעינן כהן ראוי לעבוד וליכא ומשני אפשר דמספר ועי"ל:

בעינין בהנים הראויים לעבודה וליבא. וא"ת והלא בלא יין נמי
אסורין בעבודה דטמאי

ממים ניהו וזריכין הוזה ג' [ו'] ואמאי
אסרי להו יין וי"ל דמי"מ מותרין
בעצבות בצור טעומאה הותרה בצבור:
פרועי ראש דלא מחלי עבודה.
פי' ^(א) דלא כתיב כסמון
ולנהגיל וגו': (דבר תורה):
דבר זה מתורת משה לא למרנו.
וא"ת נילף מק"ו ומה צעל
מוס שמותר באכילת קדשים כדדרישין
במסכת קדושין פרק האיש מקדש
(דף ג.) וכל מנחת מחצת וכל
מנחתם לכהנים יהיה איש כאחיו
ואפ"ה צעל מוס אסור לעצור עבודה
על שאלוהי באכילת קדשים לדרישין
פרק הערל (גמול דף ט.) בג"ש
תושב ושכיר מפסק דערל אסור זו
אילו דין שאלוהי לעצור וי"ל דחלל
ויכח שאני חולל בקדשים ואפ"ה
כשר לעצור ולדאמר פרק האומר
(קדושין דף ט.) מדכתיב בך ה' חילו
ופועל לצון תראה דמשמע אפילו
[מחלין שצו] הוא רובע בעצבותו אי
נמי מבעל מוס לא מצי יליף דליכא
למיפוך מה לצעל מוס שכן עשו
זו קריצין כמקריצים שכל הקריצין
פסולים ^(א) שהם צעלי מומים כמו
המקריז תאמר צערל שלא עשה זו
קריצין כמקריצין דמה ערלות שייך
בעשה: **שתיי** יין דמחלי
עבודה. פי' דלמיז יין ושכר אל
תשת וגו' ולהגדיל צין הקודש וצין
^(ב) החול: **מריש ירחא דניסן**
ועד תמניא (דחא) [ביה] איתוקם
תמריא. פי' כדמפרש במגילת תענית
[פ"ג] ^(ג) שהיו ציימיוקס אוממים
שיחיד ממנדב תמיד משום דכתיב
תעשה את הכזב אחד תעשה
בצקר תעשה משמע יחיד וחדרי
להו את קריצני לחמי לאשי תשמרו
לקריצני לשון רבים:

הלכו

בהון ומקצתהון דלא למיספד בהון מריש ידחא
איתוקם תמידא דלא למיספד בהון מתמניא ביה ע
(*) חגא דשבועיא דלא למיספד בהון אמר מר מריש
ביה איתוקם תמידא דלא למיספד למה לי מריש י
ור"ח גופיה יו"ט הוא ואסור אמר רב לא נצרכה א
ושלפניו נמי תיפוק ליה דהוה ליה יום שלפני ראש ח
ודאוריית' לא בעי חיזוק דתנאי * הימים האלה הכתובין
ולאחריהם אסורין שבתות וימים טובים הן אסורין ל
ומה הפרש בין זה לזה הללו דברי תורה * ודברי תורה
דברי סופרים * ודברי סופרים צריכין חיזוק אמר מר
מועדא איתותב חגא דשבועיא דלא למיספד למה לי
המועד ומועד גופיה יום טוב הוא ואסור אמר רב פפא

שנאמר וספרתם לכם ממחרת השבת^א גיטול להן רבן יוחנן זן זכאי
מפטפט כנגדו ואמר משה רבינו אוהב ישראל היה וידוע שעזרת יום
ואותו והכלו להן בייחוסים מבח הפסוקין על כרחן וחזרו בזמן (ע"כ) ה
בסמוך דקתני לא נזכרה אלא לאסור את שפניו. ואי גרסינן להשתע
היה דקא ספין כהנא כרבי יום בתמיהה מכלל דכרזנן פסיקא.
תענית (פ"א) מפרש מאי איתוקם: ר"מ וי"ט^ב דכתיב קרא

[illegible]

(א) גי' רבינו כמו שהיתה הגי' לפני התוס' צמנחות סה ע"ש.

סדר תעניות כיצד פרק שני תענית

כרבי הא רבנן מיסר אסרי. אפילו שלא בזמן ציהא: ומשני מאי טעמא כו' והלא כו' מאי טעמא תירוצא הוא כלומר דטעמא מאי גזר רבנן ציין שמה יבנה כו' אלכ גבי פרועי ראש לא גזר דאפשר דמספח מיד והדר עייל לציית המקדש לעבודה: דרך מיל ושינה כל שווא כו' ושינה מספח. והאי שווא איכא בך מיהא: שפויין דמחלי עבודה. דכתיב יין ושכר אל תשת וסמך ליה ולהבדיל ציין הקדש וציין החול ציין עבודה קדושה למחוללת דאי עבד עבודה שפויין חילל: פרועי ראש. ללא כתיב ציה חלל ללא נראה חילול: ואלו שזמיסה. צדי שמים צמסת: כנהדרין צאלו הן הסערפין (דף פג.). שפויין יין. צמיסה דכתיב יין ושכר אל תשת צבואכס אל אהל מועד ולא תמותו דהיינו מיתה צדי שמים מדלל כתיב יומת. ואמר צשלמא כו': ה"ג ומינה מה שפויין יין מחלי עבודה אף פרועי ראש מחלי עבודה. קשיא לא גרס: כי מחלי הלכה למיסה. לחלויל עבודה לא וחיורי: מחלי

דכתיב² וראשם לא
וכתיב בתריה ויין
אל החצר הפנימית
שתווי יין מה שתווי
ראש במיתה ומינה
לי עבודה אף פרועי
(לא כי איתקוש
אבל לאחולי עבודה
נינא לרב אשי הא
מאן אמרה א"ל
רב חסדא¹ דבר זה
מדגו ומדברי קבלה
לב וערל בשר לא
הא מקמי דאתא
לא גמרא גמיר לה
בהא אקרא הכא נמי
א יחזקאל ואסמכה
למיתה לאחולי
בכל הכתוב במגילת
לפניו אסור לאחריו
ומיאי דלא להתענאה
סן ועד תמיני ביה
סוף מועדא איתותב
חא דנין עד תמיני
א לימא מתרי בנין
לאסור יום שלפניו
ר"ח דאורייתא הוא
מגילת תענית לפנייה
הן ולאחריהן מותרין
אין צריכין חיזוק הללו
מתמיני ביה עד סוף
סוף מועד לימא עד
דאמור רב לא נצרכא
אלא

ל שטחים מניין לכם ולא היה אדם שהחזירו דבר חוץ מוזקן אחד שהיה
הוא עמד ותיקנה אחר שבת כדי שיהיו מתענגים שני ימים וכו' ודחו
א' **איסוקס תמידא דלא למיספד** גרסינן. ולא גרסינן להתענאה כדמוכח
א"כ היינו רבי יוסי דאמר לפניו אסור ולא ליכא למימר דרבי יוסי
ה' **עד סוף מועדא**. פסח: **הגא דבנצויא** דלא למיספד. במגילת
י' מועד^י והוי ראש חודש^א אז^ב צהאי מסכתא לקמן (דף עט:)
לאסור

[illegible]

ממספר. שהיו מינין אומרים אין עצרת בא אלא [באחד] בשבת, שהיו דורשין ממזרת השבת תת דמשמע תמימות ממש מאחד בשבת לאחד בשבת, כאן שחל עצרת באמצע שבת הויין חמשי קאמר דריש ירחא הוי יו"ט, לאסור כ"ט דאדר בתענית ובהספד, דאי משום מועד לא הוי אסור

מסורת הש"ס

(א) וימרחו סד : סמרחין סד : סמרחין
 (ב) ע"ש : ס' עירובין ס' סמרחין : סמרחין
 (ג) סמרחין סד : סמרחין סד : סמרחין
 (ד) ויכל לא סמח : סמח
 (ה) ויכל סמח : סמח
 (ו) ויכל סמח : סמח
 (ז) ויכל סמח : סמח
 (ח) ויכל סמח : סמח
 (ט) ויכל סמח : סמח
 (י) ויכל סמח : סמח
 (יא) ויכל סמח : סמח
 (יב) ויכל סמח : סמח
 (יג) ויכל סמח : סמח
 (יד) ויכל סמח : סמח
 (טו) ויכל סמח : סמח
 (טז) ויכל סמח : סמח
 (יז) ויכל סמח : סמח
 (יח) ויכל סמח : סמח
 (יט) ויכל סמח : סמח
 (כ) ויכל סמח : סמח
 (כא) ויכל סמח : סמח
 (כב) ויכל סמח : סמח
 (כג) ויכל סמח : סמח
 (כד) ויכל סמח : סמח
 (כה) ויכל סמח : סמח
 (כו) ויכל סמח : סמח
 (כז) ויכל סמח : סמח
 (כח) ויכל סמח : סמח
 (כט) ויכל סמח : סמח
 (ל) ויכל סמח : סמח

תורה אור השלם

1. יִין וְשֹׁכֵר אֶל תִּשָּׁתְּ אֹתָהּ
וּבְנִיךָ אֶתְךָ בְּבֹאֲכֶם אֶל
אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תִמְתּוּ חֻקַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:

וַיִּקְרָא יְהוָה
2. וְרָאשָׁם לֹא יִגְלֹחוּ
וּפְרָע לֹא יִשְׁלַחוּ בְּסוּם
יִכְסְמוּ אֶת רִאשֵׁיהֶם:
וַיֵּן לֹא יִשְׁתּוּ כָּל בֶּן־
בְּבוֹאֵם אֶל הַחֲצֵר
הַפְּנִימִית:

- יִחְזָקָל מַד כ־כא
3. כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי אֱלֹהִים
כָּל בֶּן נָכַר עָרַל לֵב וְעָרַל
בָּשָׂר לֹא יִבּוֹא אֶל מִקְדָּשִׁי
לְכָל בֶּן נָכַר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל:
- יִחְזָקָל מַד ט

הגהות הב"ח

- [illegible]

גליון הש"ס

גמרא ואתא יחזקאל
ואסמבחה אקרא. עיין יומא
דף לה ע"ב וזרע"י שם ד"ה
מיתבי:

רבינו גרשום

זומן הזה
 מלל דרנן אסרי. בומן הזה
 ביי, ניימא דפרוע ראש בזמן
 מ"טסור. תרי"מ מ"טסור
 מזההה"מ בומה"מ
 פרוע ראש וכו', אבל פרוע
 ששששששששששששששששש
 אסרי בומה"מ
 משה"מ
 אסרי. רב שש אסרי. להכניס
 אסרי. רב שש אסרי. להכניס

בשנת ה'תשנ"ב, הוציא ד"ר חזקיהו בן צבי, מנהל תחנת השידור, את ספרו "המחשבה והמחשבות" (הוצאת כרמל). הספר, שנכתב על ידי חזקיהו בן צבי, מנהל תחנת השידור, הוא ספר מחשבות על חזקיהו בן צבי, מנהל תחנת השידור, ונכתב על ידי חזקיהו בן צבי, מנהל תחנת השידור. הספר, שנכתב על ידי חזקיהו בן צבי, מנהל תחנת השידור, הוא ספר מחשבות על חזקיהו בן צבי, מנהל תחנת השידור, ונכתב על ידי חזקיהו בן צבי, מנהל תחנת השידור.